

P6_TA(2006)0382

Paket o učinkoviti pomoči za leto 2006

Resolucija Evropskega parlamenta "Več in boljše sodelovanje: paket o učinkoviti pomoči za leto 2006" (2006/2208(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom "Pomoč EU: nuditi več, hitreje in boljše" (KOM(2006)0087),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom "Okrepiti evropski vpliv: skupni okvir za izdelavo državnih strateških dokumentov in skupno večletno načrtovanje" (KOM(2006)0088),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom "Financiranje za razvoj in učinkovitost pomoči – Izzivi večanja obsega pomoči EU v obdobju 2006–2010" (KOM(2006)0085),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o pospeševanju napredka v smeri doseganja razvojnih ciljev novega tisočletja – financiranje razvoja in učinkovitost pomoči (KOM(2005)0133),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko socialnemu odboru z naslovom "Skladnost politike za razvoj – pospeševanje napredka v smeri uresničevanja razvojnih ciljev novega tisočletja" (KOM(2005)0134),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko socialnemu odboru o pospeševanju napredka v smeri uresničevanja razvojnih ciljev novega tisočletja – prispevek Evropske komisije (KOM(2005)0132),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z dne 10. in 11. aprila 2006 o financiranju razvojne pomoči in učinkovitosti evropske pomoči: nuditi več, hitreje in boljše,
- ob upoštevanju Rimske deklaracije o usklajevanju, ki je bila sprejeta 25. februarja 2003 na forumu na visoki ravni o harmonizaciji, in Pariške deklaracije o učinkovitosti razvojne pomoči, sprejete 2. marca 2005 na forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči (v nadaljevanju "Pariška deklaracija"),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. februarja 2006 o novih finančnih instrumentih za razvoj v zvezi s cilji novega tisočletja¹,
- ob upoštevanju resolucije A/RES/55/2 Generalne skupščine ZN o deklaraciji za novo tisočletje,
- ob upoštevanju poročila svetovalca generalnega sekretarja ZN Jeffreyja Sachsa z naslovom

---

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0063.

"Vlaganja v razvoj: praktičen načrt za doseganje razvojnih ciljev tisočletja",

- ob upoštevanju soglasja iz Monterreyja z dne 22. marca 2002 o financiranju razvoja,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije: evropsko soglasje¹ (v nadaljevanju "evropsko soglasje o razvoju"),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru z naslovom "Strategija EU za Afriko: k Evro-afriškem paktu za pospešitev razvoja Afrike" (KOM(2005)0489),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. novembra 2005 o razvojni strategiji za Afriko²,
- ob upoštevanju Deklaracije iz New Yorka o inovativnih virih za financiranje razvoja, sprejete dne 14. septembra 2005 na vrhu z dne 14. do 16. septembra 2005 o doseganju razvojnih ciljev tisočletja, s katero je 79 držav izrazilo podporo za vzpostavitev pilotskega mehanizma v obliki solidarnostnih prispevkov k letalskim kartam,
- ob upoštevanju poročila Landau-ovega z naslovom "Novi mednarodni finančni prispevki" o novih virih financiranja razvoja, ki ga je naročila štiristranska skupina in ga objavila leta 2004, in Atkinsonovega poročila, z naslovom "Novi viti razvojnega financiranja: financiranje razvojnih ciljev tisočletja", ki ga je leta 2004 objavila Univerza ZN/Svetovni inštitut za razvojne ekonomske raziskave,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 18. maja 2006 o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju instrumenta za financiranje razvojnega in gospodarskega sodelovanja³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2006 o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2005 o vlogi Evropske unije pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2006 o strateški reviziji Mednarodnega denarnega sklada⁶,
- ob upoštevanju sporočila z dne 7. junija 2006 s strani afriške skupine v Odboru STO za kmetijstvo o poteku pogajanj o kmetijskih izdelkih (06-0000) (TN/AG/GEN/18),
- ob upoštevanju poročila iz marca 2006 z naslovom "Presoja pomoči Svetovne banke, 1987 - 2004", ki ga je objavila neodvisna skupina za presojo Svetovne banke,
- ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,

---

¹ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2005)0445.

³ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0217.

⁴ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0141.

⁵ UL C 33 E, 9.2.2006, str. 311.

⁶ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0076.

- ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj in mnenja Odbora za mednarodno trgovino (A6-0270/2006),
- A. ker Evropska unija zagotavlja več kot polovico svetovnih državnih pomoči in je tako najpomembnejši svetovni donator pomoči, čeprav zaradi tega nima resničnega vodilnega položaja, ki bi ji na mednarodnem prizorišču omogočil povzročiti spremembe,
- B. ker evropsko soglasje o razvoju zagotavlja temelje skupne vizije o razvojni politiki Evropske unije na podlagi skupnih vrednot, načel, ciljev in instrumentov držav članic, Sveta, Parlamenta in Komisije,
- C. ker je prvotni cilj te politike izkoreninjenje revščine v okviru trajnega razvoja, vključno z doseganjem razvojnih ciljev tisočletja,
- D. ker želi Komisija prvič po sprejetju evropskega soglasja za razvoj oblikovati strateški načrt ne le pomoči, ki jo sama zagotavlja in/ali s katero upravlja, temveč tudi strateški načrt dvostranske pomoči, ki jo zagotavljajo države članice, pri čemer izpolnjuje obveznosti, sprejete v Pariški deklaraciji (lastništvo, približevanje, usklajevanje, na rezultate usmerjeno upravljanje in skupna odgovornost),
- E. ker pomanjkanje skladnosti med različnimi področji politike Unije onemogoča učinkovitost pomoči in je v nasprotju s členom 178 Pogodbe ES,
- F. ker številne raziskave kažejo, da mora biti pomoč nevezana (to pomeni, naj več ne postavljajo pogojev glede izvora ali načina nakazovanja te pomoči), če želimo doseči njeno večjo učinkovitost, kar zlasti zadeva pomoč v hrani,
- G. ker spada lastništvo držav razvojnih strategij in programov s strani partnerskih med glavna načela iz evropskega soglasja o razvoju in Pariške deklaracije,
- H. ker je v omenjenem poročilu Jeffreyja Sachsa za Združene narode navedeno, da bo za doseganje razvojnih ciljev tisočletjedo leta 2015 potrebnih najmanj 50 milijard ameriških dolarjev (USD) dodatnih sredstev,
- I. ker se je Evropska unija zavezala, da bo namenila 2 milijardi EUR letno - eno milijardo bi prispevale države članice, drugo Komisija - za podporo trgovinskim zmogljivostim držav v razvoju,
- J. ker je Evropska unija v zgoraj omenjenih sklepih Sveta potrdila svoje obveznosti, ki jih je sprejela 24. maja 2005, namreč da bo skupno najmanj 50 % povečanih sredstev državnih pomoči za razvoj namenila Afriki; ker je še vedno edina skupina donatorjev, ki so sprejeli pomembne, izmerljive in predvidljive obveznosti, da bodo povečali pomoč in do leta 2015 zagotovili več kot 84 milijard EUR,
- K. ker morajo ob upoštevanju omejitev v proračunu Evropske unije, določenih v finančnem okvirju 2007–2013 (sklepi predsedstva Evropskega sveta v Bruslju z dne 15. in 16. decembra 2005), večino povečanih sredstev pomoči (med 80 in 90 %) zagotoviti države članice,
- L. ker kljub podatkom za leto 2005, ki jih je objavila Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD), da je Evropska unija na dobri poti za uresničevanje ciljev, zadanih za

leto 2006, štiri države članice še vedno pomoči ne namenjajo sredstva v višini najnižjega praga 0,33 % BNP, določenega na podlagi barcelonskega soglasja,

- M. ker je po zadnjih podatkih Odbora OECD za razvojno pomoč Evropska unija na področju razvojne pomoči v letu 2005 prispevala zlasti z delnim odpisom dolga (predvsem Iraku in Nigeriji), kar predstavlja 9 milijard EUR, čeprav soglasje iz Monterreyja izrecno določa, da za delni odpis dolgov ne smejo biti uporabljena sredstva za razvojno pomoč, ki so prvotno predvidena za neposredno izplačilo sredstev državam v razvoju,
- N. ker poleg umetnega povišanja zneska državne razvojne pomoči velik del pomoči, ki jo odobrijo države članice Evropske unije, zaradi neučinkovitosti upravljanja ne pride neposredno do ciljnega prebivalstva južnih držav,
- O. ker obveznosti, ki jih je prevzel vrh G-8 (povečanje razvojne pomoči za 50 milijard ameriških dolarjev do leta 2010) ne dosegajo obljub, saj se je dejansko dodeljena pomoč (ločeno od odpisa dolga najrevnejših držav) povečala le za 5 milijard ameriških dolarjev v letu 2005,
- P. ker se je z namenom izpolnitve podanih obveznosti mednarodna skupnost septembra 2005 že drugič sestala, da bi nadaljevala razpravo o novih virih razvojnega financiranja,
- Q. ker uvedba novih mehanizmov financiranja ne bi omogočila samo novih virov, ampak tudi izboljšanje kakovosti tokov razvojnega financiranja, zlasti kar zadeva stabilnost in predvidljivost sredstev, kar je bistveno za podporo dolgoročnim nacionalnim strategijam,
- R. ker je za izboljšanje učinkovitosti evropske politike razvojnega sodelovanja potrebno natančno opredeliti cilje, ki jih želimo doseči, in kazalnike, s katerimi je mogoče meriti dosežen napredek,
- S. ker so se v Pariški deklaraciji donatorji zavezali, da bodo s pomočjo 12 sprejetih kazalnikov opredelili cilje, ki naj se dosežejo do leta 2010, in da bodo uvedli sistem učinkovitega nadzora upoštevanja ciljev vsake od udeleženi strani,
- T. ker se je treba nujno in trajnostno spopasti s problematiko dolgov, ki so ena glavnih ovir pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja,
- U. ker obstaja mednarodno soglasje, da je treba dolgove revnih držav namesto deloma zmanjšati popolnoma odpisati, kot to nakazujeta izjava tisočletja in sklep o odpisu dolgov vrha G-8 v letu 2005,
  1. opozarja na dejanski napredek glede učinkovitosti, ki ga prinašajo zadnji predlogi Komisije, podani v njenih zadnjih treh sporočilih, in je seznanjen z zgoraj omenjenimi sklepi Sveta, v katerih so povzeti nekateri predlogi iz teh treh sporočil;
  2. poziva države članice in Komisijo, naj si prizadevajo za doseganje učinkovitosti pri dodeljevanju pomoči v širšem okviru vrednot, zapisanih v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in konvencijah ZN, med njimi mednarodno zaveznitvo glede ekonomskih, socialnih in kulturnih pravic;
  3. se mu zdi določitev "glavnih donatorjev" v specifičnih nišah v posamezni državi zanimiv napredek;

4. poziva države članice in Komisijo, naj si skupaj čim bolj prizadevajo za enoten nastop Evropske unije za ohranitev in utrditev vodilnega položaja, ki bo temeljil ne le na višini zneska razvojne pomoči, temveč tudi na večji učinkovitosti;
5. meni, da bi moral biti za učinkovitejši boj proti revščini mnogo večji del državne razvojne pomoči mednarodnih donatorjev prednostno dodeljen najbolj revnim državam, ter obžaluje, da Unija za to ni postavila ciljne vrednosti;
6. meni, da bi moral biti cilj sporazumov o ribištvu z državami v razvoju izboljšanje sposobnosti teh držav za pravilno upravljanje z ribolovnimi področju v njihovih ozemeljskih vodah, zlasti sposobnost nadzora in spremljanja ribolovnih dejavnosti in izvajanja znanstvenih raziskav namesto sistema plačil za pravico ribolova;
7. se mu zdi za učinkovitost pomoči Evropske unije potrebno zagotoviti zadosten politični prostor za države v razvoju in to učinkovitost presoditi z vidika otipljivega napredka pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja;
8. poziva Komisijo in vse države članice Evropske unije, naj dosledno upoštevajo zastavljene cilje in načela iz evropskega soglasja o razvoju ter zlasti poglobitni cilj, tj. boj proti revščini;
9. od Evropske unije zahteva, naj v večstranskih organih, v katerih nastopa znotraj dvostranskih odnosov, zagovarja in širi politiko, ki upošteva človekove pravice in pravico držav prejemnic, da oblikujejo svojo lastno politiko;
10. poziva Evropsko unijo, naj v svojo razvojno politiko vključi priporočila iz poročila ZN o presoji ekosistemov za novo tisočletje, v katerih je navedeno, da bodo posledice uničenja ekosistemov po svetu ovira za doseganje razvojnih ciljev tisočletja, in naj se sprejmejo ukrepi proti tej vsesplošni degradaciji;
11. poziva države članice in Komisijo, naj skupaj in z drugimi donatorji Odbora OECD za razvojno pomoč storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi podprli izvajanje Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči;
12. države članice in Komisijo vzpodbuja, naj brez odlašanja upoštevajo priporočila Komisije in Sveta, kar pomeni, naj si odločno prizadevajo za spremembo, če je potrebno tudi radikalno, svojega sistema pomoči in/ali postopkov preko boljšega usklajevanja programov, dopolnjevanja ukrepov in skladnosti politik;
13. izpostavlja, da je za doseganje učinkovitosti pomoči dvojna pot: poleg postopkovnih vprašanj, med njimi usklajevanje, dopolnjevanje, skladnost in ustreznost, je treba poudariti tudi vsebino in bistvo; poudarja, da so v tem kontekstu bistveni boj proti korupciji, krepitev zmogljivosti, povezana z resnimi prizadevanji za preprečevanje bega možganov, in preprečevanje tveganja za katastrofe;
14. poudarja, da bi morale bolj učinkovito usklajevanje spremljati dopolnilne dejavnosti, ki bodo zagotovile boljšo porazdelitev dela med samimi državami članicami kot tudi med državami članicami in Komisijo, da se sooči z vprašanjem osirotelih sektorjev in držav ter v zvezi s tem poudarja pomen atlasa donatorjev;
15. poudarja, da bi morali usklajevanje donatorjev in delitev dela potekati v pristojnosti partnerske države, saj je njun namen izenačenje s prednostnimi nalogami in postopki

partnerske države;

16. se zaveda, da usklajevanje in delitev dela ne more potekati nepovezano od ostalih dejavnosti; Evropska unija se ne sme osredotočati izključno na notranjo delitev dela, ampak mora vedno delovati z vidika, ki upošteva vse donatorje;
17. poziva zadevne države članice, naj čim prej zvišajo sredstva v skladu z obveznostmi, da bodo do leta 2010 za razvojno pomoč namenile najmanj 0,56 % BNP, do leta 2015 pa najmanj 0,7 % BNP, s konkretnim ciljem sprostiti dodatna sredstva, namenjena učinkoviti in okrepljeni razvojni pomoči, ter poudarja, da imajo pri tem ključno vlogo;
18. poziva Evropsko unijo, naj upošteva, da ima povečanje sredstev uradne razvojne pomoči smisel le, če ga spremlja znatno izboljšanje učinkovitosti kot tudi kakovosti, ter naj prispeva k temu, da bo to izboljšanje postalo ena glavnih prednostnih nalog politike razvojnega sodelovanja vsake države članice kot tudi zadevnih evropskih institucij;
19. poziva vse države članice, naj vsako leto na pregleden način oblikujejo podroben seznam, iz katerega bo jasno razvidno, koliko sredstev je bilo namenjeno neposredno za razvojno pomoč in koliko za druge pobude, ki z njo niso neposredno povezane, na primer zmanjševanje dolga, na podlagi skupnega referenčnega dokumenta Komisije; vztraja pri tem, da morajo biti zneski izrecno izvzeti iz izračuna skupnih izdatkov iz naslova razvojne pomoči;
20. ugotavlja, da bodo razprave v zvezi s pobudami, ki bodisi spadajo ali ne spadajo v okvir razvojne pomoči, potekale v letu 2007 znotraj Odbora OECD za razvojno pomoč in se zaključile na vrhu na visoki ravni, ki bo v pričetku leta 2008 v Gani, ter odločno poudarja, da se namerava udeleževati na teh razpravah;
21. poziva Komisijo, naj ga obvesti, kakšni so pogoji za dodelitev njenega mandata v okviru Odbora OECD za razvojno pomoč, o vsebini in opredelitvi stališča, ki ga v njem zagovarja, ter o pravilih organizacije in delovanja tega odbora;
22. vztraja pri tem, da člani Odbora OECD za razvojno pomoč opredelijo ciljne vrednosti za leto 2010 glede na 12 kazalnikov, določenih v Pariški deklaraciji, zlasti kar zadeva pogojevanje, vzajemno odgovornost in predvidljivost, ter da vzpostavijo mehanizem učinkovitega nadzora;
23. podpira pobudo skupnega načrtovanja, ki jo je predlagala Komisija in povzel Svet, za prvih 11 afriških, karibskih in pacifiških držav (države AKP) kot tudi za Vietnam in Nikaragvo ter meni, da je lahko načrtovanje za države AKP, ki je trenutno v pripravi, dobra izhodiščna točka; se mu vseeno zdi potrebno zagotoviti, da pilotske pobude niso v nasprotju z ostalimi dejavnostmi, ki potekajo v partnerskih državah (kot so strategije skupne pomoči), ampak da pospešujejo obstoječe procese;
24. ugotavlja in ceni delo, ki ga je Komisija opravila pri oblikovanju kazalnikov uspešnosti svojih dejavnosti, hkrati pa ugotavlja tudi, da večina kazalnikov služi notranji presoji, da proračunska podpora in sektorski programi s temi kazalniki niso ocenjevani ter da še ni kazalnikov vpliva in trajnosti, s katerimi bi lahko presojali zaključene projekte;
25. poziva Komisijo in države članice, naj skupaj oblikujejo kazalnike rezultatov, opredeljene na kazalnikih razvojnih ciljev tisočletja, zlasti kar zadeva proračunsko pomoč, da bi

nacionalni parlamenti in lokalne civilne družbe pa tudi Evropski parlament lahko videli rezultate prispevkov Evropske unije;

26. poudarja, da mora skupno načrtovanje spodbujati partnerstvo, ki temelji na nacionalnem lastništvu in skupni odgovornosti;
27. poudarja, da ukrepi pomoči in trgovinski ukrepi lahko imajo in morajo imeti pomembno vlogo pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja;
28. poziva Komisijo, naj preuči, kako bi se pravična trgovina lahko preoblikovala v model trajne trgovinske politike, naj vzpodbuja uravnoteženo trgovino med severom in jugom ter ugotovi, katere trgovinske ovire najbolj škodijo najrevnejšim prebivalcem;
29. priznava pomen stabilizacije cen surovin v državah v razvoju ter poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe v zvezi s tem;
30. poziva Komisijo, naj pojasni, v kakšni meri bodo države prejemnice in civilne družbe obvladovale svojo razvojno politiko in razpolagale z zadostnim političnim prostorom za izvedbo analize, diagnoze in skupne politične strategije, da bi tako vzpodbudila odziv držav prejemnic;
31. meni, da bi morale države prejemnice same demokratično sprejemati nacionalne in regionalne razvojne politike ter da bi morali demokratično izvoljeni parlamenti bolj pozorno spremljati izvajanje programa;
32. poudarja, da sta za učinkovitost pomoči zelo pomembna preglednost in boj proti korupciji; v zvezi s tem želi spomniti na priporočila, podana v zgoraj omenjeni resoluciji o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju, in ponovno izraža podporo kampanji "Objavite, kaj plačate", ki od multinacionalk zahteva, da razkrijejo podatke o plačilih, ki jih nakažejo vladam;
33. ponavlja svoja priporočila o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju in poziva Komisijo in Svet, naj določen odstotek sredstev proračunske pomoči namenita "varuhom" civilne družbe, naj vzpostavi mednarodni sistem oblikovanja črnih seznamov, da bi preprečila posojila bank korumpiranim režimom, naj prepovesta sklepanje javnih naročil z družbami, ki so bile vpletene v poneverbe v kakšni od držav v razvoju, in naj od vseh držav članic zahtevata, da ratificirajo Konvencijo Združenih narodov proti korupciji iz leta 2003;
34. poleg tega opozarja na pomen dobrega upravljanja, stabilne pravne države ter preglednih in predvidljivih regulativnih, pravnih in institucionalnih struktur kot predpogojev za razmere, ki so ugodne za gospodarski razvoj;
35. poziva Komisijo in države članice, naj poglobijo decentralizirano sodelovanje, ki poteka neposredno z lokalnimi skupnostmi držav v razvoju;
36. meni, da bi sofinanciranje lahko postalo "usmerjevalec" evropskih sredstev in bi tako prispevalo k vzpodbujanju oblikovanja resnično evropske politike sodelovanja in razvoja;
37. je seznanjen s predlogom Komisije o uvedbi prilagodljivega in trajnostnega instrumenta za doseganje razvojnih ciljev tisočletja in poziva k natančnejši opredelitvi delovanja in pogojev upravljanja z njim;

38. v nasprotju s Komisijo obžaluje, da države članice niso dovolj napredovale pri uresničevanju svojih obveznosti, povezanih s postopnim odpravljanjem vezanosti¹ razvojne pomoči, čeprav lokalni proizvajalci in prebivalci južnih držav to določbo težko pričakujejo, ker bi jim zelo koristila, ter poziva države članice, naj od sedaj naprej nehajo pogojevati pomoč v hrani in njeno dodeljevanje za najmanj razvite države, kot predlaga OECD;
39. je zaskrbljen, ker postaja politika proračunske pomoči Evropske unije v korist državam v razvoju vedno bolj podrejena pogojem mednarodnih finančnih institucij, zaradi česar morajo te države, da bi pridobile razvojno pomoč Unije, izpolnjevati pogoje Mednarodnega denarnega sklada; meni, da je to centralizirano pogojevanje v nasprotju s politiko držav prejemnic v odnosu do lastništva;
40. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo za ustrezno obveščenost zainteresiranih strani v državah prejemnicah, med katere spadajo organizacije civilne družbe, da bi jim olajšali dostop do razpoložljivih programov;
41. poziva Komisijo in države članice, naj vzpodbujajo pobude za sorazvoj, pri čemer ta izraz pomeni vrednotenje potenciala priseljenskih skupnosti v razvitih državah, ki služi razvoju držav, iz katerih prihajajo;
42. poziva Komisijo in države članice, naj poskrbijo, da bodo v razvojnih programih sodelovali sposobni posamezniki iz izseljenskih skupnosti, ki želijo konkretno prispevati in delati v državah, iz katerih prihajajo, in nuditi svoje sposobnosti v korist razvoju;
43. poudarja, da so za večjo učinkovitost pomoči nujno potrebni otipljiv napredek na terenu, inovativni finančni instrumenti in dodatni viri, ki ne morejo nadomestiti že sprejetih obveznosti v obliki uradne razvojne pomoči;
44. toplo pozdravlja odločenost EU, da vzpostavi inovativne sisteme za financiranje razvoja, ki bodo zagotavljali stabilnost, učinkovitost in predvidljivost pomoči;
45. poudarja, da Komisija ne sme veljati za 26. donatorko Evropske unije, ampak za primerjalno prednost pomoči Skupnosti; želi spomniti na pomen elementov, določenih z evropskim soglasjem za razvoj, kot so svetovna navzočnost EU, obseg njenega proračuna za razvojno sodelovanje, krepitev skladnosti politike, širjenje dobrih praks na področju razvoja, poenostavitev postopkov sodelovanja in usklajevanja ter širjenje demokracije, človekovih pravic itd.; poziva Evropsko unijo, naj se o tem vprašanju jasno opredeli;
46. poziva nacionalne parlamente držav članic, naj izvajajo okrepljen nadzor nad dodeljenimi sredstvi in izvajanjem programov dvostranskega sodelovanja;
47. obžaluje, da pobuda najbolj zadolženih revnih držav ni botrovala trajnostni rešitvi problematike dolgov in da se zadolženost večine zadevnih držav ni zmanjšala, kar je marca 2006 prikazano v zgoraj omenjenemu poročilu Svetovne banke;
48. pozdravlja pobudo Norveške, ki je naročila izvedbo študije na ravni Svetovne banke in Združenih narodov o vprašanju nezakonnosti dolgov; spodbuja Evropsko unijo in države članice, naj se v mednarodnih krogih zavzamejo za to pobudo, da bi ta problematika postala priznan mednarodno in da bi izpostavili revizije o "sramotnem" značaju nekaterih

---

¹ Glej uvodno izjavo F.

dvostranskih dolgov držav članic z namenom njihovega odpisa;

49. obžaluje, da Svet v finančnem okviru 2007–2013 ni pripravljen zagotoviti novih sredstev za ukrepe pomoči in trgovinske ukrepe; meni, da zaradi financiranja takšnih ukrepov ne sme biti okrnjeno financiranje drugih dejavnosti, namenjenih uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja; meni, da bi bilo to neskladno in nesprejemljivo, saj so nujno potrebni novi finančni instrumenti in nova finančna sredstva;
50. poudarja pomen pobude "Pomoč za trgovino" STO, ki državam v razvoju omogoča, da okrepijo svoje trgovinske zmogljivosti in uresničijo sporazume, sprejete v okviru te organizacije, zato da jih lahko bolje izkoristijo in razširijo svojo trgovino ter lažje sodelujejo v mednarodni trgovini; v zvezi s tem ponovno izraža svojo podporo uvedbi nove proračunske vrstice "Pomoč za trgovino", s katero bi se hkrati povečala preglednost in demokratični nadzor;
51. pozdravlja predlog Komisije za krepitev usklajevanja na področju razvojnega sodelovanja, povezanega s trgovino; v zvezi s tem poudarja potrebo po izboljšanju ukrepov usklajevanja med donatorji na splošno, še posebej pa na terenu; poudarja potrebo, da EU združi svoja prizadevanja za razvojno pomoč s prizadevanji mednarodnih donatorjev;
52. meni, da mora EU v okviru pomoči v sektorju sladkorja pomagati državam AKP, da se prilagodijo novim omejitvam, ki jih prinaša reforma evropske ureditve za sladkor; po drugi strani pa meni, da zaradi sredstev za pomoč za prestrukturiranje ne smejo biti ogrožene druge dejavnosti, ki potekajo kot del razvojne politike EU, zlasti kar zadeva izdatke za doseganje razvojnih ciljev tisočletja;
53. opominja Komisijo na obljubo, da bo državam v razvoju znotraj STO zagotovila "brezplačni krog" ("Round for Free"); poziva Komisijo in Svet, naj storita vse, da najmanj razvite države ne bodo postale žrtev interesov močnih trgovinskih blokov;
54. ugotavlja, da želijo Komisija in države AKP z okrepljenim regionalnim sodelovanjem prek sporazumov o gospodarskem partnerstvu doseči večjo učinkovitost; v zvezi s tem poziva k potrebnim zagotovilom in realističnemu časovnemu razporedu za postopno in asimetrično odpiranje trgovine, da se s evropski sporazumi o partnerstvu uspešno spodbudi gospodarska rast v državah AKP;
55. poziva vse razvite države in vse naprednejše države v razvoju, naj sledijo zgledu, ki ga je dala EU s pobudo "Vse razen orožja", tako da najmanj razvitim državam zagotovijo dostop do trga brez vsakršnih davkov ali kvot;
56. se sklicuje na poročilo Komisije, v katerem je prikazano, da imajo od sistema preferencialov EU najmanj koristi najmanj razvite države; poziva Komisijo, naj sprejme nove ukrepe, na podlagi katerih bodo lahko najrevnejše države čim bolj izkoristile ugodnosti trgovinskih preferencialov EU.
57. meni, da je kljub visokemu znesku finančne pomoči Evropske unije prav tako pomembno sprožiti obsežne reforme svetovnih finančnih in trgovinskih institucij, da bi upoštevali večrazsežnosti pristop, temelječ na pravicah;
58. želi spomniti na svojo prej omenjeno resolucijo o strateški reviziji Mednarodnega denarnega sklada, v kateri države članice poziva, naj se združijo v enkratne skupine držav,

tako da trgujejo v skupini držav evroobmočja, zato da bi bolj dolgoročno zagotovile skladno evropsko zastopanje, h kateremu bi spadala predsedstvo Ekonomsko-finančnega sveta in Komisija pod nadzorom Parlamenta;

59. poziva k izvedbi revizije delovanja mednarodnih finančnih institucij, ki naj se začne s prilagoditvijo sistema glasovanja sedanji realnosti, države v razvoju pa naj pridobijo na moči, tako da se spremeni trenutno neuravnotežena sestava skupin držav;
60. ob upoštevanju številnih poročil, med njimi prej omenjenega poročila Jeffreyja Sachsa za Združene narode, poziva mednarodne finančne institucije, naj poskrbijo, da bodo dolgovi držav v razvoju veljali za znosne takrat, ko bo stopnja zadolženosti neke države omogočala njeno doseganje razvojnih ciljev tisočletja, ne da bi se zadolženost povečala, ter poziva predstavnike držav članic in mednarodne finančne institucije, naj si prizadevajo za takšno novo opredelitev;
61. želi spomniti na predlog iz omenjene resolucije o strateški reviziji mednarodnih finančnih institucij, da bo pogojevanje pomoči in dolgov le-teh opredeljeno znotraj tesnega sodelovanja z institucijami Združenih narodov; se zaveda, da je takšno pogojevanje v večini primerov negativno vplivalo na socio-ekonomske kazalnike držav v razvoju;
62. predlaga ustanovitev delovne skupine, namenjene učinkovitosti evropske pomoči in spremljanju evropskega soglasja za razvoj, ki naj jo sestavljajo člani Odbora za razvoj; poziva Komisijo, države članice, nevladne organizacije za razvoj, predstavnike civilne družbe in sindikate, naj sodelujejo in podajajo predloge za izbiro določenega števila držav za "študijske primere", da bi Parlament in njegov Odbor za razvoj dobila boljšo podobo prizadevanj in rezultatov na nacionalni ravni;
63. poudarja ključni pomen tega, da Unija bolj sistematično izvaja politike z namenom svetovne skladnosti in je zadovoljen, ker je vprašanje skladnosti različnih politik Evropske unije na dnevnem redu finskega predsedovanja, od katerega veliko pričakuje;
64. poudarja, da sta za učinkovitost pomoči, zlasti na lokalni ravni, pomembni skladnost različnih področij politike EU ter potrebna raven usklajevanja in dopolnjevanja ukrepov med EU in državami članicami; meni, da je nezadostna usklajenost v nasprotju s členom 178 Pogodbe ES;
65. meni, da bi se moralo s politiko učinkovitosti pomoči Evropske unije zagotoviti skladnost med trgovinskimi izmenjavami, razvojnim sodelovanjem in skupno kmetijsko in ribiško politiko, da bi se izognili neposrednim ali posrednim škodljivim učinkom na gospodarstva držav v razvoju;
66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.